

عارف: صدواسیما نباید بلندگوی یک جریان سیاسی باشد
بخشی از مشکل مردم ناشی از تبعیض است

دوشنبه ۱۱ خرداد ۱۳۹۶ / ۱۳ ربیع الثانی ۱۴۳۹ / ۲۱ ژانویه ۲۰۱۸

بهبود

روزنامه‌ی سیاسی، اقتصادی، اجتماعی

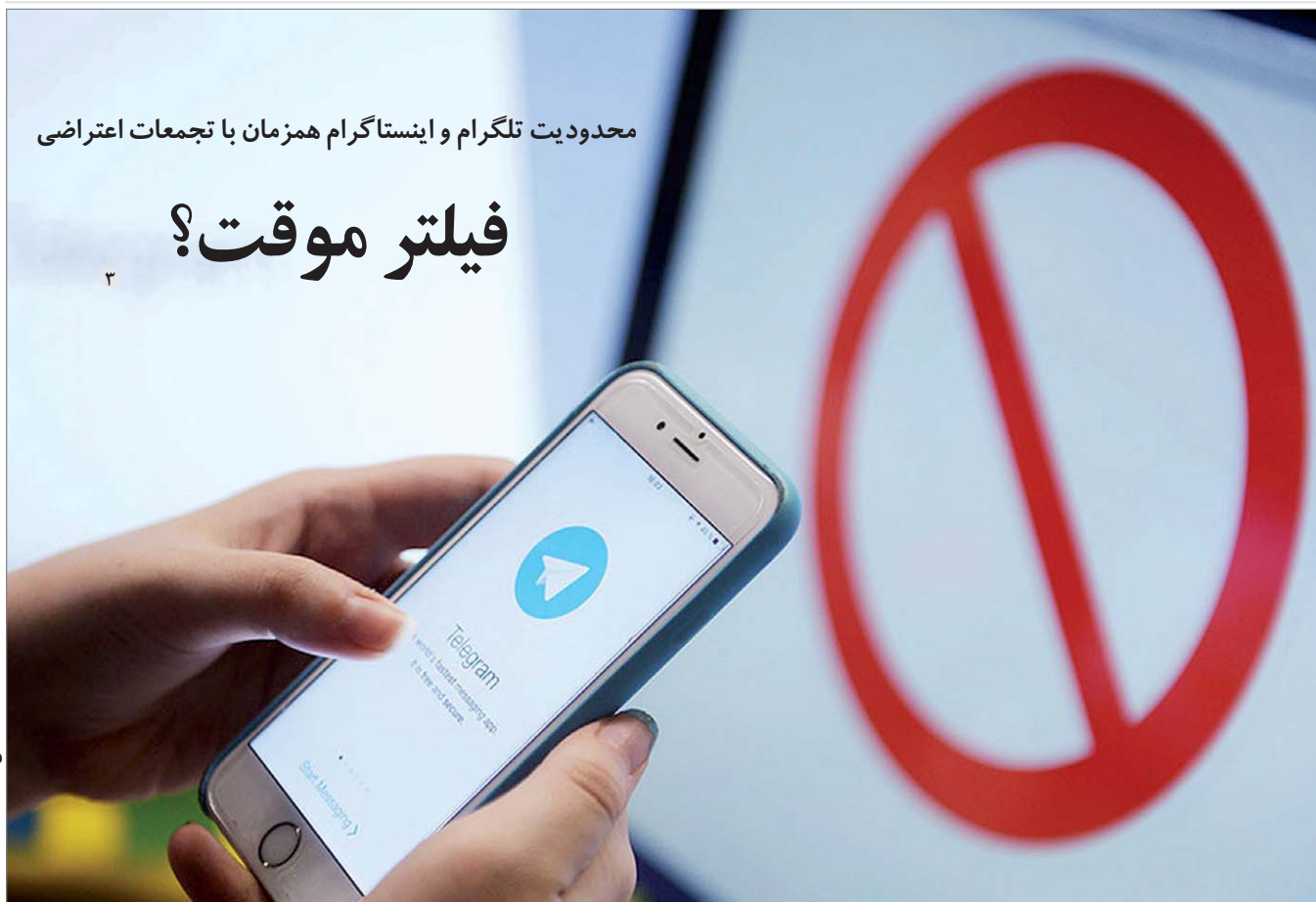

وزیر بهداشت در واکنش به حوادث اخیر کشور
چه کرده ایم که منجر به ناامیدی شد؟

سال بیست و سوم / دوره جدید شماره ۳۴۷ / ۱۲ صفحه / ۱۰۰۰ تومان

رییس جمهور: انتقاد با خشونت و تخریب اموال عمومی متفاوت است

نقد حق مردم است

محدودیت تلگرام و اینستاگرام همزمان با تجمعات اعتراضی

فیلتر موقت؟

۲

ارزیابی محمد علی ابطیحی از ناامیدی‌ها در قالب جریان ما پیشیمانیم

هشدار به روحانی

در روزهای اخیر و پس از مطرح شدن جریان تحت عنوان ما پیشیمانیم، مواجهه‌های گوناگونی با این جریان صورت گرفت، از دسیسه‌ها تا پذیرش و نقد دانستن آن...

صفحه ۳ را بخوانید

وزارت آموزش و پرورش مصوبه شورای عالی خود را رعایت نمی‌کند

تعطیلات بی پایان

این روزها که مدارس در روزهای پنجشنبه تعطیل هستند، به یمن آلودگی هوا نیز حد اقل ۲ تا ۳ روز تعطیلی را تجربه می‌کنند و این طور که معلوم است شمار روزهایی که به مدرسه رفتن...

صفحه ۹ را بخوانید

یادداشت روز

آشتی ملی؛ منافع ملی و خیر عمومی

محمد محمود منصور

تجربه تاریخی جوامع تمدن و توسعه یافته نشان می‌دهد، توسعه و تمدن محصول تعامل سازنده و مولد بین انسان‌ها و جوامع است که در ابعاد مختلف بسا می‌باشد. راه، ایده‌ها، کالاهای خدمات، نیازها و کمبودهای یکدیگر را رفع نموده و ظرفیت‌ها و استعدادها را با بهره‌گیری از هم می‌سازند. انسان‌ها و جوامع و به عبارتی دیگر فرهنگ‌ها و تمدن‌ها، در فضایی صلح آمیز و مسالمت‌جویانه و با پذیرش و تحمل یکدیگر و مبادله خودجوش و آزادانه منابع، امکانات و سرمایه‌های خود می‌توانند زمینه‌ساز ترقی، پیشرفت، توسعه و تکامل یکدیگر باشند.

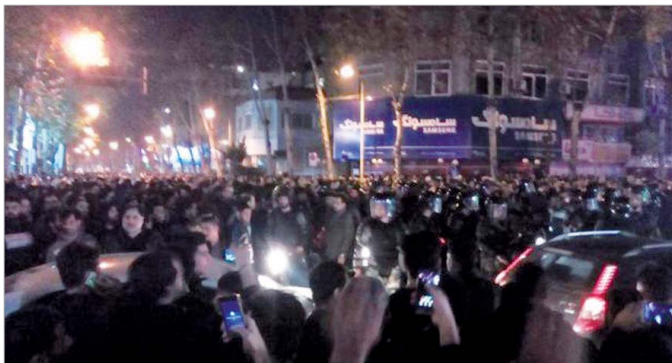
جوامع مدرن با خرافه‌گرایی، تقدیرگرایی، طلسم‌گرایی و غلبه انواع نیروهای پنهان و آشکار و ماوراءالطبیعی که همچون غل و زنجیر تکامل عقلانی، فکری و علمی انسان مدرن و در نتیجه توسعه فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، و سیاسی او را دچار اختلال کرده بودند، مبارزه کردند. عقل و مشاهده از گذر زمان، راه انسان مدرن به سوی ترقی، توسعه و تمدن را گشود. در همین راستا تفکر انشعابی، نواوری و ایستادگی دوری عقلانی و علمی، تساهل، تسامح و هم‌پذیری، تکرار، تنوع و تفاوت، آزادی اندیشه و بیان، آزادی و حقوق فردی، برابری انسان‌ها و حاکمیت قانون، پاسداری از حریم و حوزه خصوصی افراد، بحث و گفتگوی آزاد، مبادله آزادانه کالاها، خدمات، اطلاعات و داد و ستد و همکاری با انسان‌ها، اقوام و ملل دیگر، به تدریج به صورت جریان فرهنگی غالب درآمد.

در چنین فضای فرهنگی‌ای بود که توسعه اجتماعی، سیاسی و اقتصادی رخ نمود. گسترش حوزه مشارکت شهروندان و کاهش میزان ناهنجاری‌ها، همچنین محدودسازی مشارکت مردم و افزایش آسیب‌پذیری و تقلیل سرمایه اجتماعی، تأثیر متقابل دارد. اتخاذ نقش مشارکت پذیر از سوی دولت؛ موجب تحقق زمینه همسویی پایدار میان شهروندان و دولت، و تقویت سرمایه اجتماعی به عنوان عنصری که جوامع را به حرکت وامی‌دارد و افراد را به خیر عمومی دعوت می‌کند، خواهد شد. اتخاذ سیاست‌هایی که متأثر از آن، مشارکت مردمی محدود می‌شود، بیگانگی اجتماعی، احساس ناتوانی، پوچی و گسست همبستگی ملی را در پی دارد. نخستین تجربه‌های جامعه‌پذیری شهروندان با اخذ هنجارها، ارزش‌ها، اعتقادات اجتماعی، عضویت در گروه، انجام فعالیت‌های اجتماعی و فراگیری شیوه‌ها و سبک‌های زندگی و رفتار اجتماعی، مشکل می‌گیرد. در همین راستا، جامعه‌پذیری سیاسی به معنای نهادینه کردن و توسعه میزان نفوذ دولت در زندگی سیاسی شهروندان است. این امر، عدم جامعه‌پذیری سیاسی، شهروندان را از برخورداری از حق مشارکت در تصمیم‌گیری برکنار می‌کند. در نتیجه، شهروندان در چنین شرایطی، از امکان آگاهی و شناخت نسبت به حق خویش مبنی بر مداخله در تعیین و تغییر مسیر تصمیم‌گیری‌های اجتماعی و سیاسی، به دور نگاه داشته می‌شوند. از مهم‌ترین ویژگی‌های رویکرد عدم انتقال قدرت، فقدان ساختارهای مشارکتی در جامعه سیاسی و مشارکت شهروندان در شرایط مشارکتی مؤثر و پایدار هستند. با دولت است. بسا تأمل در نحوه در قفسار دولت‌ها در رویکردها به انتقال‌پذیری قدرت به شهروندان، می‌توان دریافت در نتیجه اتخاذ سیاست مبتنی بر انتقال‌ناپذیری و مشارکت‌گریزی از سوی دولت، شهروندان به هیچ روی میدانی برای سیاست‌ورزی، مشارکت و اثرگذاری مستقیم یا واسطه‌ای در اجتماع و اقتصاد نمی‌یابند و سرانجام به این باور می‌رسند که تنها به مصالح و منافع شخصی خوش بیاندیشند و در نتیجه فساد در انواع و اقسام آن گریبان جامعه‌های می‌گیرد. از دیگر پیامدهای رویکردهای مبتنی بر عدم انتقال قدرت، گسست و شکست اخلاق عمومی در مناسبات میان شهروندان و دولت یا اخلاق‌زدایی عمومی است. از این رو رویکرد انتقال‌ناپذیر قدرت، از مهم‌ترین عوامل زوال اخلاق در سطح مناسبات فردی و از بین رفتن ملاک‌ها و معیارهای اخلاقی-ارزشی در سطح کلان اجتماعی است. ایجاد شکاف و فاصله‌ی آشتی‌ناپذیر در مناسبات میان دولت و شهروندان به هر میزان و تحت هر عاملی، مانع رسیدن به اجماع و...

ادامه در صفحه ۲

اعتراضات فروکش می‌کند اما پس از آن چه باید کرد؟

اعتمادسازی کنید

بهترین دولت‌ها در سطح جهان و در طول تاریخ هم اگر بتوانند در صد بالایی از خواسته‌های مردم کشور خود را در حوزه‌های مختلف اجرایی کنند هم گروهی معترض و مخالف خود را در برابرشان خواهند دید. به بیان دیگر هیچ نظام سیاسی در طول تاریخ وجود نداشته است که همگان موافق و همراه آن باشند. از همین رو در کشورهایی که از مرحله تمرین دموکراسی عبور کرده و مردم مسالاری قوام یافته‌ای را تجربه می‌کنند مسئله اعتراض و حق مخالفت موضوعی بدیهی و طبیعی برای شهروندان است. به نظر می‌آید از جمله موضوعاتی که در هر نوع اعتراضی سبب بروز نگرانی برای مسئولان و در نتیجه آن اقدامات عجولانه است. به نظر می‌رسد که تجارب اعتراضی مختلف که در سال‌های اخیر با آن مواجه شده ایم می‌بایست تصمیم‌گیران را به این نتیجه برساند که باید با این واقعیت کنار آمد که «همه موافق ما نیستند» و فضایی را برای بیان اعتراضات فراهم آورد.

۱- چند دهه از متن جامعه است را نشان می‌دهد. پذیرش چند صدایی فرهنگی و پرهیز از استفاده کردن از قوه قهریه برای آنان که نوع دیگری می‌اندیشند و یا عملشان در حوزه اجتماعی و فرهنگی مطابق خواست و نیت جریان رسمی نیست گام اول در جهت تقویت مدارای فرهنگی و پذیرش این تنوع در حوزه فرهنگی و اجتماعی را دارد.

۲- پذیرش حضور اندیشه‌های مختلف در قدرت به نگاهی به ساختار انتخاباتی کشور شاهد آن هستیم که انتخابات در ایران با وجود آنکه چندین گام از برخی کشورهای منطقه جلو تر است اما نتوانسته است فضایی را فراهم آورد تا تمامی افکار و اندیشه‌های موجود در جامعه نماینده و صدای خود را در هرم قدرت ببینند. موضوع نگاه حاکم بر بررسی صلاحیت‌های نامزدهای انتخاباتی از جمله مسائلی است که میزان کارآمدی قوای مختلف را به شدت کاهش داده است و سبب نوعی انحصارگرایی در انتخابات شده است. این موضوع که تمامی اقتضای جامعه نماینده‌ای از خود را در مراکز مختلف تصمیم‌گیری نمی‌بینند و به نوعی جامعه ایرانی از فرهنگ‌های مختلفی تشکیل شده است اما آنچه در تبلیغات رسمی دیده می‌شود و رسانه‌ها و تریبون‌های عمومی همچون صدواسیما از آن منعکس می‌کنند تنها و جوی کمرنگ از

۳- پذیرش حق اعتراض

سخن نخست

یک کلیک بیشتر!

محمد صادق صدراپی

شنیده‌هایی که در روزهای اخیر در فضای سیاسی-رسانه‌ای کشور مطرح می‌شد به مرحله اجرا رسیده و بالاخره تصمیم‌گیران کشور تصمیم به فیلتر تلگرام گرفتند. بر اساس آنچه مسئولان دولتی می‌گویند مسدودسازی این پیام‌رسان «مقطعی» خواهد بود و بر خلاف فیلتر شبکه اجتماعی توئیتر که در انتخابات ۸۸ رخ داد و همچنان ادامه دارد تصمیمی بلندمدت نیست. این اتفاق که به دلیل تجمعات اعتراضی در روزهای اخیر و برای مقابله با حواشی تنش آفرین آن اتخاذ شده است این پرسش را پیش روی ما قرار می‌دهد که چنین تصمیماتی در عمل چه سودی به همراه دارد و آیا راه مواجهه با اعتراض و یا حتی آشوب و اغتشاش محدودسازی فضای مجازی است؟ آیا پس از فیلتر تلگرام دیگر کسی از آن استفاده نکرده است؟

آنچه در واقع رخ داده آن است که مردم با استفاده از انواع و اقسام برنامه‌هایی که می‌توانند به سادگی فیلترها را دور بزنند با یک کلیک بیشتر وارد تلگرام و سایر پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی شده و می‌شوند و این اقدام تنها به درد ارائه گزارش و کارنامه به برخی تصمیم‌گیران دولتی می‌خورد و در عمل تغییری در وضعیت این روزها ایجاد نمی‌کند و راه تغییر این شرایط چنین مواجهه غیر حرفه‌ای و غیرهوشمندانه‌ای نیست.

چند روز پیش بود که رییس‌جمهور روحانی تأکید کرد که دست‌اندرکار ارتباطات پرفیلتر تلگرام نخواهد رفت و امروز این اتفاق رخ داده است. می‌توانیم بگوییم که این دستورالعملی فراتر از دولت بوده و وزارت ارتباطات چاره‌ای جز اجرای این دستور نداشته است. با پذیرش این توجیه هم پرسش اساسی آن است که دیدگاه رییس‌شورای عالی امنیت ملی و وزیر ارتباطات درباره این تصمیم چیست؟ اینکه برخی مسئولان راه مواجهه با هر موضوعی را محدودسازی می‌دانند یک واقعیت غیر قابل انکار است اما آیا رییس دولت تدبیر هم چنین اعتقادی دارد؟ با نگاهی به تجارب طولانی حسن روحانی در حوزه امنیت این انتظار وجود داشت و هنوز هم وجود دارد - که با بیانی شفاف دیدگاه و موضع خود را نسبت به این تصمیم با دلایلی صریح اعلام کند. اعلام موضع صریح رییس‌جمهور روحانی در این باره - چه مخالفت با آن و چه حتی اعلام موافقت - سبب آن می‌شود که دلایل این تصمیم برای جامعه روشن شود.

مطلب آخر آنکه نگاه هوشمندانه مقوله امنیت ملی موضوعی است که آن طور که باید و شاید مورد توجه بخشی از تصمیم‌گیران کشور قرار نگرفته است و چنین تصمیماتی نیز دقیقاً به دلیل به همین وجه از برقراری امنیت است. به نظر می‌رسد که در دوران تازه‌دیگر نمی‌توان با تصمیماتی که بر پایه محدودسازی روابط اجتماعی میان مردم و بستن فضای مجازی است به افزایش امنیت و مقابله با ناامنی‌های اجتماعی پرداخت.

دبیر خانه شورای عالی امنیت ملی:

خبر تذکر به یکی از شخصیت‌های کشور صحت ندارد

دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی اعلام کرد شایعه منتشر شده در فضای مجازی در مورد جلسه اخیر شورای عالی امنیت ملی و تذکر به یکی از شخصیت‌های کشور صحت ندارد.

به گزارش ایستنا، دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی در واکنش به برخی اخبار درباره تذکر این شورا به امام جمعه مشهد اعلام کرد: «این دبیرخانه تنها مرجع اطلاع‌رسانی در مورد اخبار، مصوبات و جلسات شورای عالی امنیت ملی است و اخباری که خارج از این مسیر منتشر می‌شود، مورد تأیید نیست. شایعه منتشر شده در فضای مجازی در مورد جلسه اخیر شورای عالی امنیت ملی و تذکر به یکی از شخصیت‌های کشور صحت ندارد و لازم است رسانه‌های گروهی با حفظ هشیاری از انتشار شایعات اخلاق‌برکنار خودداری کنند.»